

A Győri Ítéltábla Dr. Erdélyi Miklós ügyvéd által képviselt I.r és II.r felpereseknek a Dr. Lászlófi Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen személyhez fűződő jogok megsértése iránt a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében a 2011. évi május hó 26. napján 31.P.20.510/2010/19. szám alatt hozott ítélet ellen az I.r felperes részéről 20. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja.

Az alperes által az I.r. felperesnek 15 napon belül fizetendő nem vagyoni kárpótlás összegét 200.000 (kettőszázezer) forintra felemeli.

Az ítéltábla az II.r. felperest terhelő az állam javára fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 13.500 (tizenháromezer-ötszáz) forintra leszállítja, az alperest terhelő az állam javára fizetendő kereseti illeték összegét 13.500 (tizenháromezer-ötszáz) forintra leszállítja.

Mellőzi az I.r. felperesnek az állam javára 4.200 (négyezer-kettőszáz) forint feljegyzett illeték megfizetésében történő marasztalását.

Ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Köteles az alperes megfizetni az I.r. felperesnek 15 napon belül 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget, az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására pedig 7.000 (hétezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes az "A" és a "B" című napilapok 2010. március 1. napján megjelent számában a címlapon kezdődő és a harmadik oldalon folytatódó „Bombariadó az "G" szalagavató bálján" című cikkben megsértette az I.r felperes jó hírét valótlanul állítva azt, hogy a rendezvény biztosítását végző I.r felperes fellépése során minősíthetetlenül beszélt az alperes fotóriporterével. Az alperes a valóságot hamis színbe tüntette fel, amikor amellet, hogy jogtalanak állította be az I.r felperesnek a rendezvény biztosítása kapcsán történt fellépését, egyúttal elhallgatta azt, hogy fotóriportere magatartása okot adott arra. Megállapította, hogy az alperes a cikkben

megsértette az I.r felperes képmáshoz való jogát azzal, hogy a fotóriportere által az I.r felperesről intézkedés közben készített két fényképfelvételt az I.r. felperes hozzájárulása nélkül a cikk részeként nyilvánosságra hozta.

Kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest, hogy 15 napon a "A" és a "B" című napilapok címdoldalán adjon elégtételt az elsőfokú ítéletben írtak szerint az elkövetett jogsértéssel kapcsolatban, valamint 15 nap alatt fizessen meg az I.r felperesnek 100.000,- Ft nem vagyoni kártérítést, továbbá 80.270,- Ft perköltséget. Ezt meghaladón az I.r felperes további 100.000,- Ft nem vagyoni kárpótlás megfizetésére, valamint a Ptk.84.§ (1) bekezdés b./ pontjára alapított a további jogsértéstől való eltiltásra irányuló kereseti kérelmét és a II.r felperes kereseti kérelmét elutasította.

Kötelezte a II.r felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 28.125,- Ft perköltséget. Az I.r felperest 4.200,- Ft, a II.r felperest 27.000,- Ft, az alperest 22.800,- Ft feljegyzett kereseti illeték állam javára külön felhívás alapján történő megfizetésére kötelezte.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az I.r alperes a BM állományában dolgozott törzsszázslóként, majd nyugdíjba vonulását követően házastársával alapította meg az alapvetően rendezvények biztosításával foglalkozó II.r felperest. A 2010. február 27. napján "**Város**"-ban a "C" Étteremben megtartott a "D" Szakiskola és Szakközépiskola "G" Székhelyintézményének szalagavató bálján a rendezvény biztosítására a II.r felperes kapott megbízást, a feladatot az I.r felperes és további négy alkalmazott látta el.

Ismeretlen személy által bejelentett bombariadó miatt a rendezvény helyszínéül szolgáló épület kiürítésre került, majd közel másfél óra elteltével a 700 vendég visszatérhetett a szalagavató színhelyére.

Az eseményekről az alperes kiadásában megjelenő "A" és "B" című lapok 2010. március 1-jei száma számolt be „Bombariadó az "G" szalagavató bálján” címmel. A főcím alatt alcímként a „Munkavégzés közben inzultálta az egyik rendező lapunk fotóriporterét” kitétel szerepelt. Közvetlenül a főcím alatt jelent meg az I.r felperesről készült fotó „A képen látható rendező itt már inzultálta lapunk fotóriporterét”képaláírással.

A cikk szövegében is utalt arra, hogy az I.r felperes részéről az alperes fotóriporterét atrocitás érte, majd folytatásaként a lapszám harmadik oldalán külön keretes írás is megjelent „Inzultálták a fotóriporter kollégánkat” címmel. Ez szintén arról számolt be, hogy a biztonsági őr annak ellenére távolított el a rendezvény helyszínéről - erőfölényét kihasználva - az alperes fotóriporterét, hogy ő azonosította magát.

A lap harmadik oldalán „Betelt a poharunk” címmel megjelent írás beszámolt arról, hogy az alperesi fotóriportert az I.r felperes biztonsági őrként felemelte, vonszolta, minősíthetetlenül beszélt vele, majd kitette őt az utcára, ezzel pedig munkavégzésében is akadályozta.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a cikkben megjelentektől eltérően a fotóriporternek a bombariadót követően a zártkörű rendezvény helyszínéről való eltávolítására akként került sor, hogy az I.r felperes ezt megelőzően őt felszólította a rendezvény elhagyására, tekintettel arra, hogy belépőjeggyel, meghívóval nem rendelkezett és nem az alkalomnak megfelelő öltözetben jelent meg. Rögzítette, hogy ezt követően az I.r felperes és a fotóriporter még a helyszínen kölcsönösen elnézést kértek egymástól majd a fotóriporter jelezte főszerkesztője felé, hogy az I.r felperest ábrázoló képek ne jelenjenek meg az újságban.

Az elsőfokú bíróság az I.r felperes Ptk.84.§ (1) bekezdés a./ pontjára alapított megállapítási keresetét alaposnak találta. Kifejtette, hogy sérült az I.r felperes jó hírnévhez való, a Ptk.78.§ (2) bekezdése szerinti joga, mert a keresetlevélben sérelmezett cikkrészletek valótlanul állították, hogy az I.r felperes minősíthetetlen hangon beszélt a fotóriporterrel. Ezt meghaladóan pedig a sérelmezett újságcikkek a valóságot hamis színben tüntették fel, amikor a fotóriporter eltávolításával kapcsolatban nem számoltak be az előzményekről, nevezetesen arról, hogy az I.r felperes két ízben is felszólította az alperes alkalmazottját, hogy ne akadályozza a beléptető kordon további szűkítésével a vendégek visszatérését a rendezvényre, valamint, hogy olyan területen tartózkodik ahol csak meghívó birtokában vagy a rendezvény szervezőjének engedélye birtokában lenne jogosult. A megyei bíróság rámutatott, hogy sem a fotóriporter eltávolítása, sem annak módja nem volt jogsértő az I.r felperes részéről.

A megyei bíróság a becsület sérelmére alapított I.r felperesi keresetet nem találta alaposnak, mert álláspontja szerint a jó hírnév sérelmét meghaladóan nem valósult meg további jogsértés az alperes részéről.

Alaposnak találta az elsőfokú bíróság az I.r felperes kereseti kérelmét a képmáshoz való jog sérelmét illetően. Utal arra, hogy a Ptk.80.§ (1) és (2) bekezdésében írtakra figyelemmel az I.r felperes eljárása nem volt nyilvános közszereplésnek tekinthető, ezért csak az alperesi fotóriporter által készített tömegfelvétel ölelhette volna fel az I.r felperes alakját. A kizárólag csak az I.r felperest ábrázoló és a perbeli újságcikkekben nyilvánosságra hozott fotók azonban nem tekinthetők tömegfeltételnek. A megyei bíróság e körben alaptalannak találta az alperes azon védekezését is, hogy a bombariadóra tekintettel a szalagavató bál helyszínének egésze nyilvánossá vált és munkavégzésével az I.r felperes nyilvánosságot vállalt a fotók elkészítésével kapcsolatban.

A Ptk.84.§ (1) bekezdés b./ pontjára alapított a további jogsértéstől való eltiltásra irányuló kereseti kérelmet a megyei bíróság alaptalannak találta. Rámutatott, hogy a sérelmezett újságcikkek egy adott rendezvényt kapcsolatban születtek, így a jogsértés megismétlésétől nem kell tartani. Az alperes által az I.r felperesnek adandó elégtételről a Ptk.84.§ (1) bekezdés c./ pontja alapján határozott.

Az I.r felperes által előterjesztett nem vagyoni kárpótlás megfizetésére irányuló kereseti kérelemmel kapcsolatban rámutatott, hogy a Pp.163.§ (3) bekezdése alapján az I.r felperes vonatkozásában köztudomásszerűen is megállapítható olyan jellegű és mérvű személyiségi hátrány bekövetkezte, amely indokoltá teszi a annak alkalmazását. "E" és "F" tanúk vallomásai alapján bizonyítottanak találta, hogy az I.r felperesnek az eset után magyarázkodnia kellett. A megyei bíróság értékelte azt is, hogy az I.r felperes vonatkozásában több személyiségi jog sérelme is megvalósult. Mindezen körülményeket együttesen értékelve a nem vagyoni kárpótlás összeget 100.000,- Ft-ban találta megállapíthatónak.

Az elsőfokú bíróság a II.r felperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmet teljes mértékben alaptalannak találta, mert álláspontja szerint a II.r felperes az újságcikkekből és az azok mellett megjelent fotókból még közvetve sem vált felismerhetővé.

A perköltségről a megyei bíróság az I.r felperes és az alperes vonatkozásában a Pp.81.§ (1) bekezdés, még a II.r felperest illetően a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján határozott. E körben utalt arra, hogy a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illeték összege 450.000,- Ft, a kereset egységességére tekintettel pedig a meg nem határozható perérték nem többszörözhető.

Kifejtette, hogy az ezzel kapcsolatban kialakult bírói gyakorlat a jelen perben ahhoz a tarthatatlan megoldáshoz vezetne, hogy az alperes és az I.r felperes illetékfizetési kötelezettsége egyetemleges lenne a II.r felperesével. Ezt elkerülendő a megyei bíróság a felperesekre személyekre számított meg nem határozható perérték alapulvételével állapította meg a feljegyzett kereseti illeték mértékét.

Az I.r felperes 84,6%-os mértékű lett pernyertességére figyelemmel a 32/2003. (VIII.22.) IM.rendelet 2.§-a és 3.§ (2) bekezdés a./ pontja valamint 4/A.§-a alapján kötelezte az alperest 80.270,- Ft perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen az I.r felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, az alperes által fizetendő nem vagyoni kárpótlás összegének 200.000,- Ft-ra való felemelését, valamint az I.r felperes javára fizetendő perköltség összegének 100.000,- Ft-ra történő felemelését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eljárás eredményeként túlnyomórészt helyes tényállást állapított meg, a nem vagyoni kárpótlás összegét illetően azonban téves jogi következtetésre jutott. Kifejtette, hogy a megyei bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a személyiség jogsértés súlyát, azt, hogy az alperes több személyiségi jogot sértett, valamint nem értékelte azt sem, hogy a perbeli újságcikkek megjelentetése az I.r felperes lakóhelyén ellehetetlenüléséhez vezethetett.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az I.r felperes fellebbezésében támadott ítéleti rendelkezések helybenhagyását kérte.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között (Pp.253.§ (3) bekezdés) bírálta felül, nem érintve a II.r felperes keresetét teljes mértékben és az I.r felperes keresetét részben elutasító, valamint a megállapítás és elégtételadás körében hozott rendelkezéseket és megállapította, hogy a fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos:

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatva a bizonyítékokat egyenként és összességükben helyesen, okszerűen, a Pp.206.§ (1) bekezdésében írtaknak megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, a nem vagyoni kárpótlás összegét illetően azonban téves jogi következtetésre jutott.

Azt helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett újságcikkek egyoldalúan számoltak be a szalagavató bál helyszínén történekről. Oszítja az ítélet tábla a megyei bíróság álláspontját azt illetően, hogy az I.r felperesről készült és az újságcikkek mellett közzétett fotók nem tekinthetők tömegfelvételnek, az I.r felperes eljárásával nem vállalt nyilvános közszereplést.

A nem vagyoni kárpótlás mértékét illetően azonban az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal értékelte a - helyesen - megállapított többszörös személyiség jogsértés tényét, az I.r felperesnél a megyei bíróság ítélete szerint is köztudomásszerűen jelentkező hátrányokat valamint a "E" és "F" tanúk vallomásaiban előadottakat.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a perbeli újságcikkekkel és fotók megjelentetésével az I.r felperesnek okozott sérelmekkel a kereseti kérelem szerinti 200.000,- Ft-os nem vagyoni kárpótlás összege áll arányban.

Erre tekintettel az ítélet tábla az alperes által az I.r felperesnek fizetendő nem vagyoni kárpótlás összegét 200.000,- Ft-ra felemelte.

Helyesen utalt arra ítéletének indokolásában az elsőfokú bíróság, hogy a BH.2001.367 és EBH.1999.94. számú jogeset alapján a pertárgy értéke a meg nem határozható perértékű ügy szerinti, az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39.§ (3) bekezdés b./ pontjában meghatározott 450.000,- Ft.

Helytállóan utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy az egységes bírói gyakorlat alapján, a Legfelsőbb Bíróság Pfp.IV.21.203/2009/7., Pfp.IV.24.547/2010/2., és Pfp.IV.20.106/2009/4. számú határozataira is figyelemmel a meg nem határozható perérték a pertárgy értékének számításánál a felek számától és az érvényesített igényektől függetlenül nem többszörözhető.

Ebből azonban az is következik, hogy a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetéséről szóló döntés meghozatala - s ennek során a pertárgy érték számítása - nem függhet a per kimenetelétől, vagyis, hogy a felperes (felperesek) által az alperes (alperesek) ellen előterjesztett kereseti kérelem (kérelmek) mennyiben vezettek eredményre.

A Pp.253.§ (3) bekezdésben írtakra figyelemmel ezért az ítélet tábla a feljegyzett kereseti illeték megfizetésére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezéseket megváltoztatta.

Az I.r felperes az I.r alperessel szemben túlnyomórészt - gyakorlatilag 100%-ban - pernyertes lett, míg a I.r felperes az alperessel szemben 100%-ban pervesztes lett. Ebből az következik, hogy a per tárgyát képező igények vonatkozásában összességében az I.r alperes 50%-ban a II.r felperes ugyancsak 50%-ban lett pervesztes.

Ezért a meg nem határozható perértékű ügy alapján figyelembe vehető 450.000,- Ft-os pertárgy érték után járó 27.000,- Ft-os elsőfokú eljárás illeték megfizetésére a Pp.81.§ (1) bekezdése szerint 50%-ban a II.r felperes, míg 50%-ban az alperes köteles míg az I.r felperest a feljegyzett illeték vonatkozásában fizetési kötelezettség nem terheli.

A pertárgy értékéhez viszonyítottn az I.r alperes által a fellebbezésben kért 100.000,- Ft ügyvédi munkadíj eltúlzottnak tekintendő, még abban az esetben is, hogy a nem vagyoni kárpótlás összegét az ítélet tábla 200.000,- Ft-ra felemelte. Erre tekintettel az ítélet tábla nem látott módot arra, hogy az elsőfokú ítélet szerint az alperes által az I.r felperesnek fizetendő 80.270,-Ft-os perköltség összegét felemelje (32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ pont, (6) bekezdés). Megjegyzi az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróságon tévesen utalt a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 2.§-ában írtakra, figyelemmel arra, hogy az I.r felperes az ügyvédi megbízási díj összegére vonatkozó megállapodásra az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott, és ilyet nem is csatolt.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A másodfokú eljárásban teljes mértékben pervesztes alperes a Pp. 239.§ és 78.§ (1) bekezdése alapján - 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§ (2) bekezdésében írtakra is figyelemmel - köteles megfizetni az állam javára a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket. Az alperes által az I.r felperesnek fizetendő másodfokú perköltség összegéről az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ pont, (5) és (6) bekezdései alapján határozott.

Győr, 2012.évi október hó 11.napján

Dr. Lezsák József sk.
A tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

. Vass Mária sk.
bíró